

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418205239
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6418205239.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a sudkýň JUDr. Evy Dzurikovej a JUDr. Márie Podhorovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého I. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. T. R., t. č. bytom ako navrhovateľka, v konaní maloletý zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny H. D., pracovisko F. T. R., dieťa rodičov: matky - Z. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. T. R., t. č. bytom F. B. Y., X. č. XX, F. T. R., otca - D. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. T. R., A. S. č. XXX/XX, t. č. bytom F. B. Y., F. T. R., za účasti prokurátora Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici, v konaní o návrhu navrhovateľky I. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. T. R., M. X. č. XXX/XX, v odvolacom konaní zastúpená právnym zástupcom JUDr. Jánom Reptišom, advokátom, Advokátska kancelária Žiar nad Hronom, Nám. Matice Slovenskej č. 6, , na zverenie maloletého dieťaťa do jej náhradnej osobnej starostlivosti, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 5P/14/2019 - 120 zo dňa 11. 04. 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Revúca č. k. 5P/14/2019 - 120 zo dňa 11. 04. 2019 p o t v r d z u j e .
- II. Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Revúca (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) návrh navrhovateľky na zverenie maloletého dieťaťa do jej náhradnej osobnej starostlivosti zamietol (výrok I. rozsudku) a o trovách rozhodol druhou výrokovou vetou tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že návrhom doručeným súdu dňa 27. 12. 2018 sa navrhovateľka domáhala zrušenia ústavnej starostlivosti, ktorá bola nariadená nad maloletým I. Y. a zverenia tohto maloletého dieťaťa do jej náhradnej osobnej starostlivosti. Súd prvej inštancie vo veci vec prejednal, vykonal dokazovanie a právne posúdil podľa ust. § 45 ods. 1, 2, 3, 4 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine. Ďalej poukázal na ust. § 46 ods. 1 Zákona o rodine a uviedol, že v danej veci mal z vykonaného dokazovania preukázané, že rodičia maloletého I. nie sú dlhodobo schopní zabezpečiť starostlivosť o maloleté dieťa. Z uvedeného dôvodu je nad maloletým nariadená ústavná starostlivosť. Súd ďalej skúmal, či sú splnené podmienky pre jeho zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá o to požiadala. Na základe zisteného stavu súd prvej inštancie vyhodnotil, že navrhovateľka nespĺňa osobné predpoklady, najmä zdravotné a osobnostné na to, aby jej maloletý I. mohol byť zverený do náhradnej osobnej starostlivosti a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, nezaručuje, že by náhradnú osobnú starostlivosť vykonávala v záujme maloletého dieťaťa. Navrhovateľka je invalidnou osobou s mierom poklesu pracovnej schopnosti XX %, pričom za invalidnú bola uznaná z dôvodov nepriaznivého zdravotného stavu. Navrhovateľka bola taktiež podľa jej slov liečená na S. a hoci, i keď zo psychologického nálezu vyplýva, že aktuálne je bez prejavov S. symptomatiky, pri dlhodobejšej záťaži spôsobenej výkonom osobnej starostlivosti o maloleté dieťa a za spolupôsobenia ostatných záťažových faktorov existujúcich v živote navrhovateľky môže

ľahko dôjsť k relapsu ochorenia. Ani osoby žijúce s navrhovateľkou v spoločnej domácnosti nezaručujú, že by osobná starostlivosť o maloletého I. bola v rodine navrhovateľky vykonávaná na jeho prospech. Manžel navrhovateľky je ťažko zdravotne postihnutý pacient, prevažne W., T., C., ktorý si vyžaduje 24-hodinovú starostlivosť. Túto mu poskytuje práve navrhovateľka. Súd prvej inštancie mal za to, že už celodenná starostlivosť o ťažko zdravotne postihnutú osobu je dostatočne zaťažujúca, a to aj pre človeka, ktorý nikdy v minulosti netrpel C. chorobou. Pre navrhovateľku teda už samotná starostlivosť o manžela predstavuje dostatočnú záťaž, ktorú nie je vhodné zvyšovať tým, že bude zabezpečovať ešte aj starostlivosť o maloleté dieťa. Súd poukázal na to, že aj ďalšia z osôb žijúcich s navrhovateľkou v spoločnej domácnosti, jej syn, je invalidnou osobou a je dlhodobo C. liečený. Takéto prostredie súd nepovažoval za vhodné pre jeho ďalší, najmä duševný vývoj. Starostlivosť o maloletého I. je vzhľadom na dlhodobú neschopnosť rodičov o dieťa sa starať potrebné riešiť do budúcnosti dlhobojšie a dieťaťu zabezpečiť stabilné výchovné prostredie, preto návrh navrhovateľky na zverenie maloletého I. do jej náhradnej osobnej starostlivosti zamietol. O náhrade trov účastníkov konania rozhodol súd podľa § 52 CMP tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľka I. I.. Uviedla, že maloletý je toho času v jej starostlivosti a v mieste jej trvalého pobytu, pričom sa u nej nachádza od decembra 2018 a počas celé uvedené obdobie sa o neho riadne stará. Keď maloletého prevzala z ústavnej starostlivosti, tento nevedel rozprávať po slovensky, iba po I. a bol zakríknutým dieťaťom. Ona maloletému denne číta knihy, venuje sa mu, kreslí spolu, učí ho samostatne na WC a navrhovateľku maloletý oslovuje oslovením „mama“. Denne mu varí, nakúpila mu oblečenie, hrá sa s ním a chodí na prechádzky. Počas jej starostlivosti nebol ani jedenkrát chorý, nemal žiadny úraz, nič z uvedeného nebolo sociálnymi pracovníkmi vytknuté. Zvýraznila, že je slušná občianka a pri zverení maloletého nebrala v úvahu finančný prospech. Na maloletého dostáva príspevok 68,- Eur mesačne. Uvedené nie je pre ňu motivácia, práve naopak. Maloletý je H. D. a keďže mali s bratom pekný vzťah, považuje za normálne a prirodzené postarať sa o jeho D.. Taktiež otec maloletého je spokojný, že jeho syn je u navrhovateľky, denne ho navštevuje a malý sa na neho teší. V spoločnej domácnosti žije ešte s dospelým synom, s ktorým si maloletý rozumie. Problém videli sociálni pracovníci v manželovi navrhovateľky, ktorý je W., avšak navrhovateľka je celý deň doma a nemá problém postarať sa aj o manžela, aj o maloletého I.. Pokiaľ si potrebuje niečo nutne vybaviť, k maloletému vždy ochotne príde jej sestra I. I., ktorá býva o poschodie nižšie a postráži ho. Uviedla, že na rozdiel od iných M. žije v nadštandardných podmienkach, má prerobený byt, ktorý kúpila do osobného vlastníctva a spláca kúpnu cenu. Je pravdou, že má dvoch psíkov, avšak jedná sa o čistokrvných I., ktorí sú pravidelne očkovaní. Zvýraznila, že je abstinentkou, nefajčí a cez Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny F. T. R. si urobila dva kurzy, a to Y. a I.. Keďže sa snaží podľa možností i sama vzdelávať, je toho názoru, že maloletému bude do života prínosom viac, ako keby bol v detskom domove. Na základe uvedených okolností navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a rozhodol tak, že maloletého I. zverí do jej náhradnej osobnej starostlivosti.

3. K odvolaniu navrhovateľky sa písomným podaním zo dňa 24. 05. 2019, doručeným súdu prvej inštancie dňa 27. 05. 2019, vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca. Navrhol „odvolanie navrhovateľky zamietnuť“. Uviedol, že sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu a poukázal predovšetkým na skutočnosť, že navrhovateľka nespĺňa podmienky v zmysle § 45 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, a to predovšetkým zdravotné, osobnostné a morálne predpoklady, keď navrhovateľka je invalidnou osobou s poklesom pracovných schopností o XX %, taktiež aj osoby žijúce s navrhovateľkou v domácnosti majú nepriaznivý zdravotný stav, jej manžel je W., T., ktorý si vyžaduje 24-hodinovú starostlivosť. Tiež syn navrhovateľky je invalidnou osobou, je C. liečený. Navrhovateľka nespĺňa ani osobnostné a morálne predpoklady, má tendenciu javiť sa v lepšom svetle než je skutočnosť a má manipulatívnu povahu. Na pojednávaní navrhovateľka uviedla, že nemá žiadne psy, má len jednu mačku. V odvolaní už uvádza, že má dvoch psov. Navrhovateľka teda nemá problém klamať, keď sa jej to hodí, a to aj po poučení, že musí hovoriť pravdu, čo jednoznačne svedčí o jej charaktere. Podľa názoru prokurátora sú tak vážne pochybnosti o tom, že navrhovateľka bude vykonávať náhradnú osobnú starostlivosť v záujme maloletého dieťaťa.

4. K odvolaniu navrhovateľky sa podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 27. 05. 2019 vyjadril kolízny opatrovník. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny. Zvýraznil, že opakovaným sociálnym šetrením bolo preukázané, že pani I. chová v 2-izbovom byte psy a mačky, po ktorých je prenikavý zápach. Navrhovateľka necháva sociálnych pracovníkov ÚPSVaR-u pred

sociálnym šetrením istú dobu čakať pred jej obydľím, inokedy nesprístupní k nahliadnutiu jednu z izieb alebo ich sprístupní len na krátku zanedbateľnú dobu bez možnosti komplexne prešetriť celkové pomery v jej domácnosti. Sociálny pracovník viackrát videl syna navrhovateľky, ako vchádza do R. v lokalite J., tento je dlhodobo sledovaný a liečený C. pre U. I. M. s C. G.. Voči navrhovateľke boli podávané viaceré podnety, či už anonymné alebo od konkrétnych osôb, ktoré poukazovali na neštandardné správanie i konanie navrhovateľky. Manžel navrhovateľky je invalidným občanom, ktorý si vyžaduje 24-hodinové opatrovanie pre T. ochorenie. Zo psychologického nálezu vypracovaného v ambulancii G. I. s. r. o., F. T. R., vo februári 2019 o i. vyplýva, že osobnosť navrhovateľky je slabo diferencovaná s nižšou emočnou a sociálnou zrelosťou a nižšími adaptačnými a zvládacími schopnosťami. V správaní sú prítomné tendencie k manipulácii. Z vyjadrení matky maloletého I. vyplýva, že navrhovateľka v určitých situáciách v súvislosti so zabezpečovaním osobnej starostlivosti o maloletého I. reaguje neprimerane, neadekvátne a neštandardne. Maloletý I. bol od 20. 12. 2017 do 18. 12. 2018 na základe súdnych rozhodnutí v starostlivosti A. U.. V rámci zariadenia bol v profesionálnej rodine spolu s nevlastným súrodencom maloletým H. Y.. Medzi maloletým I. a jeho nevlastnými súrodencami sa rozvíjala súrodenecká väzba. Kolízny opatrovník opätovne zvýraznil, že u navrhovateľky v súvislosti so zverením maloletého I. do náhradnej osobnej starostlivosti sú vážne pochybnosti o jej osobných predpokladoch, a to predovšetkým zdravotných, osobnostných, morálnych a taktiež v jej spôsobe života a života osôb, s ktorými žije v spoločnej domácnosti (predovšetkým jej plnoletého syna). V prípade zamietnutia návrhu na zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti by sa maloletý vrátil do Centra pre deti a rodiny U. k svojim nevlastným súrodencom a navrhovateľkou ako príbuznou by mohol udržiavať pravidelný kontakt, ktorý by mohol byť upravený súdnym rozhodnutím. Preto navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny.

5. Dňa 12. 06. 2019 podaním zo dňa 10. 06. 2019 oznámila Krajská prokuratúra Banská Bystrica, ako vecne a miestne príslušná prokuratúra podľa § 46 ods. 3 a 7 Zákona o prokuratúre, že preberá vstup do konania z dôvodu podania odvolania proti rozsudku Okresného súdu Revúca, keďže vec sa nachádza v štádiu odvolacieho konania. Zároveň žiadala o zasielanie všetkých s vecou súvisiacich písomností.

6. Vyjadrenie prokurátora okresnej prokuratúry, ako aj kolízneho opatrovníka bolo doručované navrhovateľke na vyjadrenie. Vyjadrenie zo strany navrhovateľky podané nebolo.

7. Matka, ani otec maloletého dieťaťa sa k im doručovanému odvolaniu navrhovateľky, ani k vyjadreniam kolízneho opatrovníka a prokurátora okresnej prokuratúry, nevyjadřili.

8. Dňa 01. 08. 2019 bolo odvolaciemu súdu doručené podanie navrhovateľky označené ako „Návrh na klasické súdne pojednávanie“, v ktorom navrhovateľka uviedla, že žiada o klasické súdne pojednávanie v konaní č. k. 14CoP/31/2019, pretože chce, aby ju v tejto veci zastupoval právnik a rozhodol v jej prospech, pretože si myslí, že I. Y. by mal ostať v jej opatere. Synovec býva od nej už od decembra 2018, táto sa o neho stará a zabezpečuje jeho starostlivosť, plánuje ho dať do škôlky, keď bude predškôlak.

9. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (podľa § 34 Zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ust. § 65 a § 66 Zákona č. 161/2015 Z. z., Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 a contrario rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP ako vecne správny potvrdil.

10. Podľa ust. § 1 CMP podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone.

11. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Zákon č. 161/2015 Civilný mimosporový poriadok upravuje konania upravuje konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých vo svojich ustanoveniach § 111 až § 122.

13. Podľa § 45 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“), ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, môže súd zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s

trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa.

14. Odvolací súd uvádza, že úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu je opodstatnená len za predpokladu, ak má súd jednoznačne v konaní za preukázané, že pomery rodičov alebo dieťaťa sa zmenili podstatným spôsobom, a to do takej miery, že predchádzajúce rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností už nezodpovedá aktuálnym pomerom. Odvolací súd poukazuje na charakter náhradnej osobnej starostlivosti, ktorá môže byť nariadená len za predpokladu, že ani jeden z rodičov nemôže alebo nie je schopný zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloleté dieťa. Súd môže maloleté dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti, len ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa. V záujme maloletého dieťaťa v širšom slova zmysle je, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability a aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadaní a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva obsiahnuté v dohovore o právach dieťaťa aj v iných právnych predpisoch. Zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti je inštitútom fakultatívnym, a teda závisí od úvahy súdu, či uvedené opatrenie považuje za najlepšie a najvhodnejšie pre maloleté dieťa. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti, musí byť fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá je plne spôsobilá na právne úkony, má osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, svojim spôsobom života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že náhradnú osobnú starostlivosť bude vykonávať v záujme maloletého dieťaťa a ktorá so zverením maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti súhlasí. Malo by ísť o osobu bezúhonnú, ktorej sociálna situácia zaručuje, že zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti bude v záujme maloletého dieťaťa, ani ona, ani jej rodinní príslušníci by nemali trpieť ochorením, ktoré by vylučovalo riadny výkon náhradnej osobnej starostlivosti a mala by mať kladný citovaný vzťah k maloletému dieťaťu.

15. Predmetom odvolacieho konania vedeného na základe odvolania podaného navrhovateľkou I. I., ktorá žiadala o zverenie maloletého I. Y. do svojej náhradnej osobnej starostlivosti, bolo predovšetkým posúdenie otázky, či sú v prejednávanej veci splnené zákonné podmienky na zverenie maloletého I. Y. do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky, ako žiadateľky. Po vecnom posúdení prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné a že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým návrh navrhovateľky na zverenie maloletého do jej náhradnej osobnej starostlivosti zamietol, je vecne správne. Súd prvej inštancie v konaní vypočul samotnú navrhovateľku, otca maloletého dieťaťa, kolízneho opatrovníka a taktiež prihliadol i na správy zo šetrení a oznámenia predstavujúce listinné dôkazy vo veci vykonané, ktoré sú uvedené v bode 7 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie tak vo veci vykonal dostatočné dokazovanie na riadne zistenie skutkového stavu a na základe takto zisteného skutkového stavu, vec správne právne posúdil a vo veci vecne správne rozhodol.

16. Už v predchádzajúcich konaniach bolo konštatované, že rodičia maloletého dieťaťa nie sú schopní zabezpečiť riadnu osobnú starostlivosť o maloleté dieťa, a preto bola už rozsudkom Okresného súdu Revúca č.k. 6P/27/2018 - 73 zo dňa 12. 06. 2018 nariadená nad maloletým ústavná starostlivosť a dieťa bolo umiestnené do Centra pre deti a rodiny U. (pôvodne „S. S. U.“). Z dokazovania vykonaného v predmetnej veci bolo zistené a konštatované, že situácia na strane rodičov maloletého dieťaťa a ich pomery sa do rozhodnutia súdu prvej inštancie nezmenili, keďže ani jeden z rodičov nemá zabezpečené riadne bývanie. Títo bývajú v F. B. Y., kde matka maloletého I. je so svojim priateľom (inou osobou, než je otec maloletého dieťaťa) v drevenej chatke, nemá žiadny príjem, a teda u nej nie sú objektívne predpoklady na riadne zabezpečenie starostlivosti a výchovy o maloletého. Otec maloletého je v súčasnosti bez stabilného bývania, podľa vlastných vyjadrení prevažnú väčšinu nocí trávi vonku a „chodí hore-dole“, občasne sa zdržiava u svojej matky, kde prespáva na matracoch uložených na zemi. U otca teda taktiež nemožno konštatovať predpoklady na riadne zabezpečovanie starostlivosti a výchovy u maloletého. Otec maloletého bol prítomný i na pojednávaní vykonanom vo veci a súhlasil so zverením maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky.

17. Maloletý bol dočasne odovzdaný do (dočasnej) starostlivosti navrhovateľky, a to neodkladným opatrením Okresného súdu Revúca č.k. 5P/14/2019 - 51 zo dňa 08. 03. 2019 a až do rozhodnutia súdu

prvej inštancie sa tak nachádzal fakticky v starostlivosti navrhovateľky. Spolu s ňou býval v spoločnej domácnosti s manželom a synom navrhovateľky v 2-izbovom byte, v ktorom navrhovateľka chová i domáce zvieratá (3 psy a mačky, ktorých počet sa podľa vyjadrení navrhovateľky rôzni).

18. Napriek pôvodnému prvotnému rozhodnutiu súdu v podobe neodkladného opatrenia a odovzdaniu maloletého do dočasnej osobnej starostlivosti navrhovateľky a predchádzajúcemu odporúčajúcemu stanovisku kolízneho opatrovníka, pri rozsiahlejšom a dôkladne vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie zistil, že navrhovateľka svojou osobou morálnymi, osobnými predpokladmi a taktiež zdravotným stavom nespĺňa podmienky osoby, ktorej by mohlo byť zverené maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti, keďže je osobou invalidnou s poklesom pracovnej schopnosti na XX %, v minulosti liečená na S., pričom za takéhoto stavu zabezpečuje jednak celodennú starostlivosť o ťažko zdravotne postihnutého, invalidného manžela, ktorý je W., celkovo odkázaný na starostlivosť. Okrem neho v spoločnej domácnosti s navrhovateľkou žije i navrhovateľkin syn, rovnako invalidná osoba, ktorý je tiež C. liečený a sledovaný.

19. Zo správ zo šetrení a rôznych anonymných podaní, ako i podaní adresovaných ÚPSVaR-u, kde bol oznamovateľ známy, vyplýva, že navrhovateľka nevykonáva starostlivosť o maloletého spôsobom, ktorý je v jeho najlepšom záujme, keď boli kolíznemu opatrovníkovi oznamované situácie, že sa navrhovateľka v zimných mesiacoch v neskorých nočných hodinách nachádzala s maloletým v uliciach mesta, pričom je dôvodné podozrenie, že prostredníctvom maloletého navrhovateľka žiadala okoloidúcich o dobrovoľné finančné príspevky na šatstvo a jedlo pre maloletého. Rovnako syn navrhovateľky, ktorý s ňou žije v spoločnej domácnosti, nepožíva vo svojom okolí dobrú povesť, nakoľko bol opakovane vídaný ako navštevuje pohostinské zariadenia a herne, pričom i on sám je C. liečený a nemožno predpokladať, že by svojím správaním mohol byť vhodným vzorom pre maloletého.

20. Pri takejto rodinnej, zdravotnej a sociálnej situácii či dokonca odkázanosti rodinných príslušníkov (predovšetkým manžela navrhovateľky) na navrhovateľku, ktorá je sama invalidnou osobou poklesom pracovnej schopnosti na XX %, nemožno dospieť k záveru, že táto spĺňa osobnostné a zdravotné predpoklady pre zabezpečovanie starostlivosti a najlepšej výchovy maloletého vo veku U. rokov, kedy dieťa v takomto období vyžaduje zvýšenú pozornosť a starostlivosť.

21. Navyše odôvodnené pochybnosti sú i o stave a domácnosti, v ktorej by maloletý s navrhovateľkou naďalej žil, keďže navrhovateľka niekoľkokrát nesprístupnila pracovníkom ÚPSVaR-u svoju domácnosť pre vykonanie šetrenia pomerov, neumožnila vstúpiť do všetkých izieb, resp. miestností bytu, pričom v uvedenom sa nachádzalo niekoľko psov v dôsledku čoho bol v byte opakovane konštatovaný prenikavý zápach. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo kolízny opatrovníkom konštatované, že pri šetrení v domácnosti navrhovateľky sa niekoľkí psi nachádzali v miestnosti, ktorá bola označená ako detská izba a navrhovateľka do tejto sociálnym pracovníkom odoprela vstup. Chov psov pritom navrhovateľka na pojednávaní i po zákonom poučení o povinnosti vypovedať pravdu, priamo poprela s uvedením, že tieto dočasne strážila svojej sestre. V podanom odvolaní už naopak navrhovateľka uvádza, že „je pravdou, že mám dvoch psíkov, avšak jedná sa o čistokrvných I., ktorí sú pravidelne očkovaní“. Prihliadnuc na uvedené a v konaní zistené skutočnosti odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že prostredie v domácnosti navrhovateľky nie je vhodné pre výchovu maloletého a zároveň ani osoba navrhovateľky nie je osobou zdravotne spôsobilou pre výkon starostlivosti a výchovy maloletého dieťaťa vo veku troch rokov a zároveň sú i odôvodnené pochybnosti o jej morálnych a osobnostných predpokladoch, keď navrhovateľka odlišne, zjavne tendenčne, vypovedá pred súdom prvej inštancie a následne svoju výpoveď mení v písomných podaniach (viď odvolanie navrhovateľky).

22. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd dospel k záveru, že nie je v záujme maloletého, aby bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky a v danom čase je vhodnejším riešením pre zabezpečenie jeho riadnej starostlivosti a výchovy umiestnenie do ústavnej starostlivosti, tak ako to už bolo učené rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 6P/27/2018 zo dňa 12. 06. 2018, kde sú navyše i súrodenci maloletého, s ktorými môže udržiavať a pestovať súrodenecké vzťahy. Navrhovateľka ako príbuzná maloletého môže realizovať styk s maloletým, prípadne môže do budúcnosti požiadať i o úpravu styku s maloletým súd.

23. S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

24. Odvolací súd preskúmal i výrok II. rozsudku o trovách konania, ako výrok závislý a dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne o trovách rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu. Rozsudok súdu prvej inštancie preto odvolací súd potvrdil ako vecne správny i v tejto časti.

25. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že navrhovateľka svojím podaním doručeným súdu dňa 01. 08. 2019 žiadala o „klasické súdne pojednávanie, pretože chce, aby ju v tejto veci zastupoval právnik“. Odvolací súd k uvedenému uvádza, že súd prvej inštancie vo veci vykonal náležité dokazovanie, pričom uvedené bolo vykonané i detailným výsluchom samotnej navrhovateľky, ako aj otcom maloletého dieťaťa, a teda navrhovateľka mala možnosť v konaní pred súdom uviesť všetky okolnosti, ktoré považovala za potrebné a ústne i písomne sa vyjadriť k všetkým vykonávaným dôkazom. Vzhľadom na dostatočný rozsah vykonaného dokazovania a dostatočne zistený skutkový stav odvolací súd preto rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, nakoľko žiadne ďalšie dokazovanie nebolo potrebné a ani účelné vykonať. Pokiaľ vo svojom podaní navrhovateľka uviedla, že chce, aby ju v tejto veci zastupoval právnik, z uvedeného nie je zrejmé, či navrhovateľka požiadala o právnu pomoc Centrum právnej pomoci, resp. uvedené má len v úmysle urobiť alebo si mienila sama zvoliť zástupcu v konaní. Keďže tak navrhovateľka mala možnosť urobiť od začiatku konania o jej návrhu, t. j. od decembra 2018, odvolací súd na základe dostatočne zisteného skutkového stavu rozhodol o veci bez vykonania pojednávania, a to tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny. Na záver odvolací súd poznamenáva, že dňa 15. 08. 2019 bol do súdneho spisu nazrieť JUDr. Ján Reptiš, advokát, ktorý do spisu doložil plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľky v konaní, datované dňom 14. 08. 2019.

26. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol s poukazom na ust. § 52 CMP tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko nebol dôvod postupovať podľa ust. § 55 CMP, pričom zároveň odvolací súd konštatuje, že žiadny z účastníkov konania ani právo na náhradu trov konania neuplatnil.

27. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).